

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มระดับประคองต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองของมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง

ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ

กลุ่มระดับประคอง

2) ตัวแปรตาม

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพังจากภาวะหม้าย หย่า หรือร้าง ที่อาศัยในบ้านโนนม่วง หมู่ 3 และหมู่ 12 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นชุมชนชนบทที่อยู่ติดเมือง มีการเคลื่อนย้ายของประชากรเขตเมืองเข้าไปมากขึ้น มีความหลากหลายของวัฒนธรรม สภาพความเป็นอยู่ของชุมชนเริ่มเปลี่ยนจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง โดยกำหนดลักษณะประชากร ดังนี้

1) อายุ 15-49 ปี

2) สถานภาพสมรสหม้าย หย่า หรือร้างมาได้ 1 ปีขึ้นไป

3) มีบุตรที่อยู่ในความดูแลอย่างน้อย 1 คน

4) สามารถเขียน ฟัง พูดโต้ตอบได้ดี

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสำรวจพบว่ามีประชากรที่มีลักษณะดังกล่าวจำนวน 30 คน ยินยอมให้ความร่วมมือในการวิจัยจำนวน 27 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ต้องใช้ตัวอย่างจำนวน 24 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลาก (Simple random sampling) มาจำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 12 คน โดยวิธีเดียวกัน เนื่องจากในการทำกลุ่มระดับประคอง จำนวนสมาชิกที่เหมาะสมคือ 8-12 คน เพื่อให้กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และช่วยกันแก้ไขปัญหาได้ดี

3.2 รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The Randomized Control-Group Pretest-Posttest Designs (วิธีวิจัย

วรพงษ์ศรี, 2530) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

R	O_1	X	O_2	กลุ่มทดลอง
R	O_3	-	O_4	กลุ่มควบคุม

โดยกำหนดให้

- O_1, O_3 = การประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพังก่อนการทดลอง
- O_2, O_4 = การประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพังหลังการทดลอง
- X = กลุ่มระดับประคอง
- R = การสุ่มตัวอย่างเข้าสู่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

(1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว สถานภาพสมรส ระยะเวลาของการเป็นหม้าย หย่า หรือร้าง จำนวนบุตร และอายุบุตร

(2) แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

นำมาจากเครื่องมือที่ใช้ประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของ นาดยา วงศ์เหล็กภัย (2532) ซึ่งดัดแปลงมาจากของCoopersmith (1984) และได้นำมาศึกษาความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น มีค่าความเที่ยงของแบบประเมินเท่ากับ 0.89 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค มีลักษณะเป็นข้อคำถามด้านบวกและด้านลบให้เลือก 25 ข้อ ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89 มีค่าคะแนนในแต่ละข้อตั้งแต่ 1 ถึง 6 ข้อความที่นำมาใช้ในแบบประเมิน 25 ข้อ ความ แบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

ด้านทั่วไป 14 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 4, 7, 10, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 23, 24, 25

ด้านสังคม 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 5, 8, 14, 21

ด้านครอบครัว 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 9, 11, 16, 20, 22

ข้อความที่มีความหมายทางด้านบวก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19, 20

ข้อความที่มีความหมายทางด้านลบ 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15,

16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25

เกณฑ์การคิดค่าคะแนน

ข้อที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

หมายเลข 6 หมายถึง มากที่สุด	ได้ 6 คะแนน
หมายเลข 5 หมายถึง มาก	ได้ 5 คะแนน
หมายเลข 4 หมายถึง ค่อนข้างมาก	ได้ 4 คะแนน
หมายเลข 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย	ได้ 3 คะแนน
หมายเลข 2 หมายถึง น้อย	ได้ 2 คะแนน
หมายเลข 1 หมายถึง น้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

หมายเลข 6 หมายถึง น้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน
หมายเลข 5 หมายถึง น้อย	ได้ 2 คะแนน
หมายเลข 4 หมายถึง ค่อนข้างน้อย	ได้ 3 คะแนน
หมายเลข 3 หมายถึง ค่อนข้างมาก	ได้ 4 คะแนน
หมายเลข 2 หมายถึง มาก	ได้ 5 คะแนน
หมายเลข 1 หมายถึง มากที่สุด	ได้ 6 คะแนน

การหาค่าความเที่ยง (Reliability)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองไปทดสอบหาความเที่ยงกับมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 20 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.80

(3) แบบประเมินพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง

สร้างจากกรอบแนวคิดลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองของ Yoder and Proctor (1988) ซึ่งมีอยู่ 8 ลักษณะ และผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมลักษณะความเชื่อมั่นในตนเองดังกล่าว

รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 32 ข้อ ในแต่ละข้อแบ่งเป็น 5 ระดับ ค่าคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 เป็นข้อความที่มีความหมายในด้านบวกทั้งหมด พฤติกรรมที่ใช้ในแบบประเมินมี 32 ข้อ แบ่งเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. กล้าแสดงออก 4 ข้อ
2. ยึดมั่นในความเชื่อของตนเอง 4 ข้อ
3. สร้างเพื่อนใหม่ได้โดยง่าย 4 ข้อ
4. ยึดมั่นกับงานที่ทำอยู่ 4 ข้อ
5. ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค 4 ข้อ
6. ทำงานร่วมกับผู้อื่น 4 ข้อ

7. แสดงบทบาทผู้นำ 4 ข้อ
8. คาดหวังว่าจะได้เป็นผู้นำ 4 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การคิดค่าคะแนน ดังนี้

หมายเลข 5 หมายถึง	ทุกครั้ง	ได้คะแนน 5
หมายเลข 4 หมายถึง	บ่อยครั้ง	ได้คะแนน 4
หมายเลข 3 หมายถึง	บางครั้ง	ได้คะแนน 3
หมายเลข 2 หมายถึง	นาน ๆ ครั้ง	ได้คะแนน 2
หมายเลข 1 หมายถึง	ไม่เคยเลย	ได้คะแนน 1

จากนั้นนำไปหาค่าความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

โดยนำแบบประเมินที่ผู้วิจัยดัดแปลงไปรับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

นักจิตวิทยา	1 ท่าน
อาจารย์ทางการแพทย์จิตเวช	2 ท่าน
อาจารย์ทางการบริหารการพยาบาล	2 ท่าน

การตรวจสอบหาความเที่ยง (Reliability)

โดยนำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดสอบกับมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง จำนวน 20 คน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ดังนี้ (วิลาวรรณ พันธุ์ฤกษ์, 2534)

$$r = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ K = จำนวนข้อทั้งหมดในแบบประเมิน

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนข้อคำถามแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.79

3.4 กลุ่มระดับประคองสำหรับมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการค้นคว้าตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกลุ่มของ Marram (1978) และ Barry (1984) และแนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัดของ Yalom (1975) โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการดังนี้คือ

- 1) ผู้นำกลุ่มคือ ผู้วิจัย
- 2) รูปแบบของกลุ่ม เป็นกลุ่มปิด
- 3) สมาชิก เป็นมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง กลุ่มละ 12 คน
- 4) เวลา ใช้เวลาครั้งละ 90 นาที ห่างกันครั้งละ 1 สัปดาห์
- 5) สถานที่ สถานีนอนามัยโนนม่วง อ.เมือง จ.ขอนแก่น
- 6) อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับบันทึกเสียง เทปบันทึกเสียง

วิธีดำเนินการกลุ่มระดับประคอง

กลุ่มระดับประคองที่มีต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง ของมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง

ระยะที่ 1 ระยะสร้างสัมพันธภาพ

จุดประสงค์

- 1) เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างบรรยากาศในการเข้ากลุ่ม
- 2) เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกกลุ่มและผู้นำกลุ่ม อันจะทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดความกล้าในการเปิดเผยตนเอง
- 3) เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้ากลุ่ม

กิจกรรมกลุ่ม

- 1) ผู้นำกลุ่มและสมาชิกนั่งเป็นรูปวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
- 2) ผู้นำกลุ่มกล่าวเปิดกลุ่ม แนะนำตนเอง และให้สมาชิกแนะนำตนเอง บอกวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับการเข้ากลุ่ม ระยะเวลา สถานที่ในการทำกลุ่ม
- 3) ผู้นำกลุ่มชี้แจงเกี่ยวกับความมุ่งหมายในการเข้ากลุ่ม และสนับสนุนให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสร้างกฎระเบียบของกลุ่มร่วมกัน ตลอดจนร่วมกับสมาชิกช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิและบทบาทหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง
- 4) เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถามข้อข้องใจและนัดวัน เวลา สถานที่ในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป

การประเมินผล

- 1) สังเกตจากการตอบคำถามของสมาชิกกลุ่ม
- 2) สังเกตจากการให้ความร่วมมือของสมาชิกกลุ่ม

- 3) สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่ม
- 4) จากการสรุปผลการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง โดยผู้นำวิเคราะห์พฤติกรรมกลุ่ม พัฒนาการกลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัด

ระยะที่ 2 ระยะดำเนินการ

จุดประสงค์

- 1) เพื่อสรุปปัญหาให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- 2) เพื่อตั้งเป้าหมายในการแก้ไขปัญหา
- 3) เพื่อให้สมาชิกได้ช่วยกันแก้ไขปัญหา
- 4) เพื่อให้สมาชิกได้ประคับประคองซึ่งกันและกัน

กิจกรรม

- 1) ผู้นำกลุ่มซักถามสมาชิกทุกคนถึงปัญหาในการเป็นมารดาที่ดูแลบุตรตามลำพัง และความรู้สึกต่อปัญหานั้น
- 2) ผู้นำกลุ่มสะท้อนให้สมาชิกเห็นถึงปัญหาของกลุ่มที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- 3) ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกได้ร่วมกันตั้งเป้าหมายและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน
- 4) ผู้นำกลุ่มกระตุ้นให้สมาชิกได้ทำสัญญาในการมาเข้ากลุ่มร่วมกัน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย
- 5) ผู้นำกลุ่มช่วยกระตุ้นให้สมาชิกได้ช่วยกันแก้ไขปัญหา การบอกถึงความรู้สึกต่อปัญหา มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และเสนอแนวทางในการแก้ปัญหากันสมาชิกในกลุ่ม รวมทั้งเชื่อมโยงคำพูด ความคิดเห็นของสมาชิก เพื่อให้มีการอภิปรายอย่างต่อเนื่อง และสรุปเนื้อหาที่ได้จากการทำกลุ่มในแต่ละครั้ง ตลอดจนสังเกตพฤติกรรมในกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างทั่วถึง
- 6) ผู้นำกลุ่มสรุปถึงการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ และนัดหมายการทำกลุ่มครั้งต่อไป

การประเมินผล

- 1) สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2) สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
- 3) สังเกตจากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม
- 4) จากการสรุปผลการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง โดยผู้นำวิเคราะห์พฤติกรรมกลุ่ม พัฒนาการกลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัด

ระยะที่ 3 ระยะสิ้นสุดการทำกลุ่ม

จุดประสงค์

เพื่อสรุปและประเมินผลการเข้ากลุ่ม และสร้างความประทับใจที่ดีในกลุ่ม และความมั่นใจที่จะนำสิ่งที่ได้จากกลุ่มไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรม

ให้สมาชิกอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มประทับใจ ประคองในครั้งนี้

การประเมินผล

- 1) สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2) สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
- 3) สังเกตจากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินกลุ่ม
- 4) จากการสรุปผลการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง โดยผู้นำวิเคราะห์พฤติกรรมกลุ่ม พัฒนาการกลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัด

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้คือ

1) ก่อนดำเนินการวิจัย

(1) ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่ออธิการบดีและผู้ใหญ่บ้านบ้านโนนม่วง หมู่ 3 และหมู่ 12 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

(2) ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ช่วยวิจัย 1 คน เพื่อทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการทำวิจัย หน้าที่รับผิดชอบของผู้ช่วยวิจัยและอบรมผู้ช่วยวิจัย เกี่ยวกับการใช้แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อเข้าใจวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วทำการสุ่มเข้าสู่กลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม และให้กลุ่มตัวอย่างเช่นตียินยอมเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้

2) ขั้นตอนการวิจัย

(1) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมข้อมูลส่วนตัว ประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและประเมินพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองก่อนทำการทดลอง 1 วันในกลุ่มทดลอง และก่อนดำเนินการเยี่ยม 1 วันในกลุ่มควบคุม

(2) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยทำกลุ่มระดับประคองในกลุ่มทดลอง 12 คน ทำกลุ่ม 90 นาที/ครั้ง ห่างกันครั้งละ 1 สัปดาห์ ขณะทำกลุ่มแต่ละครั้งได้ทำการบันทึกเทปเพื่อจะนำไปวิเคราะห์เนื้อหาของกลุ่มต่อไป โดยดำเนินการวิจัย ณ สถานีอนามัยโนนม่วง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ดังมีรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 12 คน

สัปดาห์ที่ 2 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 9 คน

สัปดาห์ที่ 3 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 11 คน

สัปดาห์ที่ 4 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 9 คน

สัปดาห์ที่ 5 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 10 คน

สัปดาห์ที่ 6 มีสมาชิกเข้ากลุ่ม 12 คน

เมื่อเสร็จสิ้นการทำกลุ่มในทุกสัปดาห์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาของการทำกลุ่ม โดยวิเคราะห์ประเด็นการสนทนา พฤติกรรมกลุ่ม พัฒนาการกลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัดที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินการกลุ่ม

สำหรับกลุ่มควบคุมมีสมาชิก 12 คน ผู้วิจัยได้ทำการเยี่ยมทุกคน ๆ ละ 2 ครั้ง ในขณะที่กำลังดำเนินการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 1, 2, 3, 4

สัปดาห์ที่ 2 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 5, 6, 7, 8

สัปดาห์ที่ 3 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 9, 10, 11, 12

สัปดาห์ที่ 4 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 1, 2, 3, 4

สัปดาห์ที่ 5 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 5, 6, 7, 8

สัปดาห์ที่ 6 เยี่ยมสมาชิกลำดับที่ 9, 10, 11, 12

(3) หลังจากเสร็จสิ้นการทำกลุ่มในสัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้เก็บข้อมูลความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองหลังปิดกลุ่ม 1 วัน เนื่องจากเป็นการประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองที่เกิดจากการทดลองอย่างแท้จริง (Coopersmith, 1984) และนัดหมายเพื่อเก็บข้อมูลพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองอีก 6 สัปดาห์ต่อมาในทั้ง 2 กลุ่ม

(4) ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในอีก 6 สัปดาห์ต่อมา เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่ให้โอกาสสมารถที่ดูแลบุตรตามลำพังได้แสดงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ มกราคม-เมษายน 2541

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่และร้อยละ

2) เปรียบเทียบการกระจายของข้อมูลระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองด้วย χ^2

3) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองด้วย t-test

4) การวิเคราะห์เนื้อหาของกลุ่ม โดยการถอดเทปจากการบันทึกการทำกลุ่มแต่ละครั้ง จากนั้นจึงวิเคราะห์ประเด็นการสนทนา พฤติกรรมกลุ่ม พัฒนาการกลุ่ม และปัจจัยที่มีผลต่อการบำบัดในการเข้ากลุ่มแต่ละครั้งตามลำดับ

3.7 สถานที่ทำการวิจัย

สถานีนอนามัยโนนม่วง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น